

Zadeva C-492/23**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

3. avgust 2023

Predložitveno sodišče:

Curtea de Apel Cluj (Romunija)

Datum predložitvene odločbe:

15. junij 2023

Tožeča stranka:

X

Tožena stranka:

Russmedia Digital SRL

Inform Media Press SRL

Predmet postopka v glavni stvari

Pravno sredstvo, vloženo po razveljavitvi civilne sodbe, ki jo je Tribunalul Specializat Cluj (specializirano sodišče v Cluju, Romunija) izdalo v pritožbenem postopku v okviru spora med družbama Russmedia Digital SRL in Inform Media Press SRL, toženima strankama in pritožnicama, na eni strani ter osebo X, tožečo stranko in nasprotno stranko v pritožbenem postopku, na drugi strani; predmet pravnega sredstva je odškodninska tožba za povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi nastala zaradi objave oglasov, ki vsebujejo osebne podatke, na različnih spletnih mestih.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

V skladu z določbami člena 267, tretji odstavek, PDEU se prosi za razlago členov od 12 do 15 Direktive 2000/31, člena 2(4), člena 4, točki 7 in 11, člena 5(1)(b) in (f), člena 6(1)(a) ter členov 7, 24 in 25 Uredbe 2016/679.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se členi od 12 do 14 Direktive 2000/31/ES uporabljajo tudi za ponudnika informacijskih storitev, kakršne so storitve shranjevanja podatkov – gostovanja, ki uporabnikom daje na voljo spletno mesto, na katerem je mogoče objavljati brezplačne ali plačljive oglase, in ki trdi, da ima pri objavi oglasov uporabnikov zgolj tehnično vlogo (dajanje na voljo platforme), pri čemer pa v splošnih pogojih uporabe spletnega mesta navaja, da v zvezi z vsebino, ki se zagotavlja ali objavlja ter naloži na to spletno mesto ali prenaša z njega ne uveljavlja lastninske pravice, vendar si pridržuje pravico do uporabe te vsebine, vključno s kopiranjem, distribuiranjem, prenašanjem, objavljanjem, reproduciranjem, spreminjanjem, prevajanjem in dajanjem te vsebine na voljo partnerjem ter odstranitvijo te vsebine v katerem koli trenutku, tudi brez posebnega razloga za to?

2. Ali mora tak ponudnik informacijskih storitev, kakršne so storitve shranjevanja podatkov – gostovanja, ki je upravljavec osebnih podatkov, v skladu z razlago člena 2(4), člena 4, točki 7 in 11, člena 5(1)(f), člena 6(1)(a) ter členov 7, 24 in 25 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 ter člena 15 Direktive 2000/31/ES pred objavo oglasa preveriti, ali gre pri posamezniku, ki oglas objavi, in lastniku osebnih podatkov, ki jih ta oglas vsebuje, za isto osebo?

3. Ali mora tak ponudnik informacijskih storitev, kakršne so storitve shranjevanja podatkov – gostovanja, ki je upravljavec osebnih podatkov, v skladu z razlago člena 2(4), člena 4, točki 7 in 11, člena 5(1)(f), člena 6(1)(a) ter členov 7, 24 in 25 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 ter člena 15 Direktive 2000/31/ES predhodno preveriti vsebino oglasov, ki jih pošljejo uporabniki, da bi tako izključil tiste oglase, ki bi lahko bili nezakoniti ali bi lahko posegli v zasebno in družinsko življenje posameznika?

4. Ali mora tak ponudnik informacijskih storitev, kakršne so storitve shranjevanja podatkov – gostovanja, ki je upravljavec osebnih podatkov, v skladu z razlago člena 5(1)(b) in (f) ter členov 24 in 25 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 ter člena 15 Direktive 2000/31/ES uporabiti zaščitne ukrepe, s katerimi prepreči ali omeji ponovno objavo in ponovno distribuiranje vsebine oglasov, ki jih objavi na svojem spletnem mestu?

Navedene določbe prava Unije in sodna praksa

Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju), členi od 12 do 15

Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih

podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (v nadaljevanju: SUVVP), člen 2(4), člen 4, točki 7 in 11, člen 5(1)(b) in (f), člen 6(1)(a) ter členi 7, 24 in 25

Združene zadeve od C-236/08 do C-238/08, Google France in Google; zadeva C-18/18, Glawischnig-Piesczek; zadeva C-460/20, Google (odstranitev povezav do domnevno neresnične vsebine s seznama zadetkov); zadeva C-401/19, Poljska/Parlament in Svet; zadeva C-291/13, Papasavvas; zadeva C-521/17, SNB-REACT; zadeva C-484/14, McFadden; zadeva C-324/09, L'Oréal in drugi

Navedene določbe nacionalnega prava

Legea nr. 365 din 7 iunie 2002 privind comerțul electronic (zakon št. 365/2002 z dne 7. junija 2002 o elektronskem poslovanju, v nadaljevanju zakon št. 365/2002), s katerim je bila v nacionalno pravo prenesena Direktiva 2000/31, členi od 11 do 14, ki spadajo v poglavje IV o odgovornosti ponudnikov storitev. Člen 11 tako določa pogoje za nastanek civilne, kazenske in upravne odgovornosti za zagotavljanje oziroma prenos podatkov. Člen 12 podrobneje ureja posredovanje podatkov z izključno prenosom, pri čemer določa, da ponudnik te storitve ni odgovoren za poslane podatke, če so izpolnjeni nekateri pogoji, ki se nanašajo na to, da ponudnik nima nobene vloge pri sprožanju prenosa, prejemanju ali vsebini podatkov, ki so predmet prenosa. Člen 13 določa pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da ponudnik storitve ne odgovarja za samodejno, vmesno in začasno shranjevanje podatkov, ki so predmet prenosa, medtem ko člen 14, naslovljen „Trajna hramba podatkov, shranjevanje podatkov – gostovanje“, v odstavku 1 določa: „*Če se storitev informacijske družbe nanaša na shranjevanje podatkov, ki jih zagotovi prejemnik zadevne storitve, ponudnik te storitve ni odgovoren za podatek, ki ga je shranil na zahtevo prejemnika storitve, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev: (a) ponudnik storitve ne ve za nezakonito dejavnost ali podatek in mu glede odškodninskih zahtevkov niso znana dejstva ali okoliščine, iz katerih je razvidno, da bi lahko zadevna dejavnost ali zadevni podatek posegal v pravice tretje osebe; (b) ponudnik, takoj ko izve za nezakonitost zadevne dejavnosti ali zadevnega podatka oziroma takoj ko se seznaní z dejstvom ali okoliščino, iz katere je razvidno, da bi lahko ta dejavnost ali podatek posegel v pravice tretje osebe, nemudoma ukrepa in odstrani ali onemogoči dostop do podatka.*“

Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic (pravilnik o izvajanju zakona št. 365/2002 o elektronskem poslovanju), ki je bil potrjen s Hotărârea Guvernului nr. 1.308/2002 (uredba vlade št. 1.308/2002 (v nadaljevanju: pravilnik), člen 11(1), ki določa: „*Ponudnikom storitev informacijske družbe, ki zagotavljajo storitve iz členov od 12 do 15 zakona, pri prenosu ali shranjevanju podatkov ni treba opravljati nadzora nad temi podatki, prav tako pa jim ni treba dejavno raziskovati okoliščin, na podlagi katerih se domneva, da gre za nezakonite dejavnosti ali podatke v sektorju storitev informacijske družbe, ki jih zagotavljajo.*“

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Oseba X, tožeča stranka, je pri Judecătoria Cluj-Napoca (prvostopenjsko sodišče v Cluju-Napoci, Romunija) vložila tožbo proti toženi stranki, družbi Russmedia Digital SRL, ki je imetnica spletnega mesta www.publi24.ro. Tožeča stranka je navedla, da se je 1. avgusta 2018 na tem spletnem mestu pojavil oglas s poniževalno in žaljivo vsebino, ki ga je brez njene privolitve objavila neznana tretja oseba. Natančneje, tožeča stranka naj bi v skladu s tem oglasom ponujala spolne storitve, oglas pa naj bi vseboval tudi fotografije tožeče stranke, ki naj bi bile uporabljene brez njene privolitve, in njeno telefonsko številko. Oglas, ki je bil objavljen brez privolitve tožeče stranke, naj bi kmalu objavile tudi druge spletne strani z oglaševalsko vsebino in naj bi bil z navedbo prvotnega vira še zdaj objavljen na številnih spletnih straneh.
- 2 Judecătoria Cluj-Napoca (prvostopenjsko sodišče v Cluju-Napoci) je tožbi ugodilo in družbi Russmedia Digital SRL za nepremoženjsko škodo, nastalo zaradi kršitve pravice tožeče stranke do lastne podobe, časti in ugleda ter njene pravice do zasebnega življenja ter zaradi kršitve obdelave njenih osebnih podatkov naložilo plačilo zneska v višini 7000 EUR.
- 3 Prvostopenjsko sodišče je menilo, da taka objava pomeni kršitev obveznosti, ki jih ima tožena stranka na podlagi SUVP, in da je pasivnost tožene stranke pomenila grob poseg v zasebno življenje tožeče stranke, saj je tako ravnanje opredeljeno kot nezakonito v smislu člena 253 Codul civil (civilni zakonik).
- 4 Vidiki, ki se nanašajo na družbo Inform Media Press SRL, za vprašanja za predhodno odločanje niso upoštevni.
- 5 Družba Russmedia Digital SRL se je zoper to sodbo pritožila pri Tribunalul Specializat Cluj (specializirano sodišče v Cluju). To sodišče je izpodbijano sodbo spremenilo in tožbo, ki jo je oseba X vložila proti družbi Russmedia Digital SRL, zavrnilo kot neutemeljeno. Obenem je osebi X naložilo, naj pritožnici, družbi Russmedia Digital SRL, plača znesek v višini 4550 romunskih levov (RON), ki ustreza stroškom pritožbenega postopka.
- 6 Tribunalul Specializat Cluj (specializirano sodišče v Cluju) je ugotovilo, da oglas ni vseboval podatkov, ki bi jih zagotovila pritožnica, saj je ta opravila zgolj storitev shranjevanja oglasa, medtem ko pri vsebini oglasa ni imela dejavne vloge. Poleg tega naj bi pritožnica dostop do te vsebine onemogočila, takoj ko je ugotovila, da bi lahko ta posegla v pravice nasprotne stranke v pritožbenem postopku.
- 7 To sodišče je zato odločilo, da se za spor o glavni stvari uporablja zakon št. 365/2002 oziroma, natančneje, člen 14(1)(b) tega zakona, v skladu s katerim pritožnica ne odgovarja za nepremoženjsko škodo, nastalo zaradi vsebine oglasov, ki jih uporabniki objavijo na spletnem mestu www.publi24.ro. Prav tako je ugotovilo, da je upošteven tudi člen 11(1) pravilnika, kar posledično pomeni, da pritožnici ni treba preverjati podatkov, ki jih prenaša.

- 8 Oseba X je zoper to sodbo pri Curtea de Apel Cluj (pritožbeno sodišče v Cluju, Romunija) vložila pravno sredstvo, s katerim je predlagala, naj ji to sodišče ugotovi, razveljavi sodbo Tribunalul Specializat Cluj (specializirano sodišče v Cluju), pritožbo, ki jo je vložila družba Russmedia Digital SRL, zavrne kot neutemeljeno, sodbo, ki jo je izdalo Judecătoria Cluj-Napoca (prvostopenjsko sodišče v Cluju-Napoci), pa potrdi kot zakonito in utemeljeno.
- 9 Tožeča stranka navaja, da je sodba sodišča, ki je odločalo o pritožbi, nezakonita, ker je to sodišče napačno razlagalo in uporabilo določbe zakona št. 365/2002, ter zatrjuje upoštevnost kasacijskega razloga iz člena 488(1)(8) Codul de procedură civilă (zakonik o civilnem postopku). Navaja, da zakon št. 365/2002 v razmerju do SUVP, ki se uporablja neposredno, ni *lex specialis* in ne določa odstopanj od ureditve odgovornosti, ki bi imela prednost pred SUVP. Tribunalul Specializat Cluj (specializirano sodišče v Cluju) naj bi torej moralo odgovornost pritožnice v tem smislu analizirati tudi z vidika SUVP.
- 10 Tožeča stranka meni, da družba Russmedia Digital SRL ni zagotavljala zgolj storitve shranjevanja podatkov oziroma gostovanja, ampak je imela tudi vlogo upravljanja, saj je zaradi učinkovitega upravljanja s podatki delovala na ravni vsebine, in da se zakon št. 365/2002 zanjo zato ne uporablja. To družbo naj bi bilo treba zaradi vloge, ki jo opravlja in ki zajema hrambo nekaterih aplikacij na strežniku, ki so v določenem vrstnem redu, določenem formatu ali obliki na voljo na določenem vmesniku, s katerim v celoti upravlja tožena stranka, obravnavati kot ponudnika informativne vsebine, saj dejavno sodeluje v dejavnostih na ravni podatkov in shranjenih informacij. Ta družba naj bi bila tudi upravljavec osebnih podatkov in naj bi z obdelavo podatkov, ki je v nasprotju s SUVP, kršila določbe te uredbe. Osebnih podatki tožeče stranke naj bi se uporabljali brez njene privolitve, na navedenem spletnem mestu pa naj bi lahko vsakdo objavil kakršno koli besedilo s kakršno koli vsebino, vključno s podobami drugih posameznikov, pri čemer varnost takih osebnih podatkov, ki se obdelujejo prek spletnega mesta, sploh ni zagotovljena, kar naj bi posledično pomenilo, da teh podatkov iz spletnega prostora ni mogoče dokončno odstraniti. Te družbe naj zaradi izbrisa oglasa ne bi bilo mogoče oprostiti odgovornosti, saj naj bi bilo zadevno oglasno sporočilo ob odstranitvi že objavljeno na drugih spletnih mest in naj bi se že zelo razširilo, škoda pa naj bi že nastala in naj je ne bi bilo mogoče v celoti popraviti.
- 11 Tožena stranka, družba Russmedia Digital SRL, predlaga, naj se izredno pravno sredstvo zavrne kot neutemeljeno, naj se rešitev, sprejeta v pritožbenem postopku, potrdi kot zakonita in utemeljena ter naj se potrdi plačilo stroškov postopka, pri čemer trdi, da rešitev, ki jo je sprejelo Tribunalul Specializat Cluj (specializirano sodišče v Cluju), vsebuje obrazložitev dejanskih in pravnih razlogov zanjo. Meni, da posebna ureditev, ki določa odstopanja, kakršna je zakon št. 365/2002, prevlada nad splošno pravno ureditvijo.
- 12 Curtea de Apel Cluj (pritožbeno sodišče v Cluju), ki je predložitveno sodišče, meni, da se Tribunalul Specializat Cluj (specializirano sodišče v Cluju) na določbe SUVP ni sklicevalo, čeprav bi moralo te določbe v skladu s postopkovno

obveznostjo analizirati posredno in čeprav je tožeča stranka oziroma nasprotna stranka v pritožbenem postopku te določbe izrecno in vztrajno navajala, ter da bi moralo to sodišče v tem okviru analizirati razmerja med nacionalno zakonodajo, zakonom št. 365/2002 in SUVP, to je zakonodajnim aktom, ki se v nacionalnem pravnem redu neposredno in obvezno uporablja.

- 13 Predložitveno sodišče je pravnemu sredstvu zato ugodilo in izpodbijano sodbo v celoti razveljavilo ter zadevo vrnilo v ponovno odločanje na pritožbeni stopnji.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 14 Predložitveno sodišče analizira vrsto sodb Sodišča, izrečenih v zadevah, v katerih se je postavljalo vprašanje opredelitve vrste upravljavca in opravljenih storitev z vidika njegove odgovornosti.
- 15 V združenih zadevah od C-236/08 do C-238/08 je Sodišče na primer odločilo, da ponudnik storitev internetnega referenciranja ne more odgovarjati za podatke, ki jih je shranil na zahtevo oglaševalca, razen če po tem, ko se je seznanil z nezakonnostjo teh podatkov ali dejavnosti tega oglaševalca, ni takoj odstranil navedenih podatkov oziroma ni onemogočil dostopa do njih. V zadevi C-18/18 je Sodišče razsodilo, da sodišče države članice ponudniku storitev gostovanja ne more izdati niti odredbe, s katero bi mu naložilo obveznost splošnega nadzora podatkov, ki jih hrani, niti ga ne more prisiliti, da dejavno išče dejstva ali okoliščine, ki kažejo, da gre za nezakonito vsebino. V zadevi C-460/20 je Sodišče obravnavalo vprašanje verodostojnosti in točnosti informacij, do katerih je mogoče dostopati z uporabo spletnih iskalnikov. Ugotovilo je, da bi moral upravljavec iskalnika v okviru uresničevanja „pravice do pozabe“ posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz vsebine, uvrščene na seznam zadetkov, odstraniti informacije, če oseba, ki je vložila zahtevo za odstranitev povezav, dokaže očitno netočnost teh informacij. V zadevi C-401/19 je Sodišče v zvezi s spletnimi platformami za deljenje vsebin ugotovilo, da morajo ti ponudniki, da bi se izognili odgovornosti, kadar uporabniki na njihove platforme naložijo nezakonite vsebine, za katere ti ponudniki nimajo dovoljenja imetnikov pravic, dokazati, da izpolnjujejo vse pogoje za oprostitev, določene v členu 17(4)(a), (b) in (c) Direktive 2019/790/EU. Uporaba člena 17 Direktive 2000/31 naj ne bi smela pripeljati do splošne obveznosti nadzora, čeprav člen 17(8) Direktive 2019/790 določa dodatno jamstvo za spoštovanje pravice uporabnikov spletnih storitev do svobode izražanja in obveščanja. Ponudnikom teh storitev naj se ne bi smelo naložiti, da preprečijo nalaganje ali dajanje na voljo javnosti vsebin, v zvezi s katerimi bi morali ti ponudniki za ugotovitev njihove nezakonnosti opraviti neodvisno presojo vsebine glede na informacije, ki so jih posredovali imetniki pravic. V zadevi C-291/13 je Sodišče ugotovilo, da omejitve civilne odgovornosti, določene v členih 12, 13 in 14 Direktive 2000/31, ne zajemajo položaja, v katerem je družba, ki izdaja časopis in ki ima internetno mesto, na katerem je objavljena elektronska različica časopisa, pri čemer je ta družba plačana iz dohodkov od komercialnega oglaševanja na tem mestu, če pozna objavljene informacije in ima

nad njimi nadzor. V zadevi C-521/17 je Sodišče odločilo, da je treba člene od 12 do 14 Direktive 2000/31/ES razlagati tako, da omejitve odgovornosti, določene v teh členih, veljajo za ponudnika storitve zakupa in registracije IP naslovov, ki omogočajo anonimno uporabo spletnih domenskih imen, pod pogojem, da ta storitev spada v eno od kategorij storitev, navedenih v teh členih, in izpolnjuje vse ustrezne pogoje, če je dejavnost takega ponudnika storitev zgolj tehnična, samodejna in pasivna, kar pomeni, da nima niti znanja niti nadzora nad podatki, ki jih te stranke prenašajo ali shranjujejo, in če nima aktivne vloge, ki omogoča optimizacijo njihove spletne prodaje. V zadevi C-324/09 je Sodišče odločilo, da je treba člen 14(1) Direktive 2000/31/ES razlagati tako, da se uporablja za upravljavca spletnega trga, kadar ta ni imel dejavne vloge, zaradi katere bi lahko poznal ali nadzoroval podatke, ki se shranjujejo. Navedeni upravljavec naj bi imel tako vlogo, kadar daje pomoč, ki obsega zlasti optimizacijo predstavitev ponudb za prodajo ali njihovo promocijo. Vendar naj se upravljavec ne bi mogel sklicevati na oprostitev odgovornosti, določeno v tej določbi, če je vedel za dejstva ali okoliščine, na podlagi katerih bi moral skrben gospodarski subjekt ugotoviti nezakonitost zadevnih ponudb za prodajo, in v primeru takega vedenja ni takoj ukrepal v skladu z odstavkom 1(b) navedenega člena 14 Direktive 2000/31.

- 16 Curtea de Apel Cluj (pritožbeno sodišče v Cluju) navaja tudi sodbo, ki jo je Evropsko sodišče za človekove pravice (ESČP) izreklo v zadevi Delfi A. S. proti Estoniji, v kateri so nacionalna sodišča ugotovila, da je pritožnica, ki je upravljala portal s poslovnimi novicami, odgovorna za žaljive pisne komentarje, ki so jih bralci podali v zvezi z časopisnim člankom o družbi, ki se ukvarja s trajektnim prevozom. Pritožnica naj bi na zahtevo odvetnikov družbe, ki se ukvarja s trajektnim prevozom, žaljive komentarje sicer odstranila, vendar naj bi to storila šele šest tednov po njihovi objavi. ESČP je razsodilo, da odločba nacionalnega sodišča ni pomenila kršitve člena 10 (svoboda izražanja) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, saj lahko pogodbenice, kadar se komentarji tretjih uporabnikov pojavljajo v obliki sovražnega govora in groženj za telesno celovitost posameznikov, zaradi zagotavljanja varstva pravic in interesov drugih posameznikov ter celotne družbe uveljavljajo odgovornost spletnih novičarskih portalov, če ti ne sprejmejo ukrepov za takojšnjo odstranitev komentarjev, ki so očitno nezakoniti.
- 17 Analizirana sodna praksa Sodišča se nanaša le na ponudbe, objavljene na spletnem mestu, katerih nezakonitost izhaja iz preučitve dejstev in okoliščin, o katerih je upravljavec izrecno obveščen po objavi oglasa, v njej pa ni analiziran primer, kakršen je ta v obravnavani zadevi, ki je poseben zato, ker je vsebina oglasa, ki ga je objavil neznan uporabnik, nedvomno nezakonita in izjemno škodljiva za posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Ta nezakonitost je očitna, saj domnevne storitve, ki naj bi jih ponujala oškodovanka, že po svoji naravi resno posegajo v njeno pravico do lastne podobe. Poleg tega so lahko spolne storitve, ki se domnevno ponujajo na podlagi objavljenega oglasa, povezane s hudimi kaznivimi dejanji, opredeljenimi v Codul penal (kazenski zakonik), kot so napeljevanje k prostituciji in izkoriščanje prostitucije (člen 213 kazenskega zakonika) ter trgovina z ljudmi (člen 210 kazenskega zakonika).

- 18 V skladu s splošnimi pogoji uporabe spletne platforme, ki jo upravlja družba Russmedia Digital SRL, se zdi, da ta družba ni le pasiven uporabnik podatkov (posredni ponudnik), saj v zvezi z vsebino, ki se zagotavlja ali objavlja ter naloži na spletno mesto ali prenese z njega, sicer res ne uveljavlja lastninske pravice, vendar si vseeno pridržuje pravico do uporabe te vsebine, vključno s pravico do kopiranja, distribuiranja, prenašanja, objavljanja, reproduciranja, spreminjanja, prevajanja in dajanja te vsebine na voljo partnerjem ter odstranitve te vsebine v katerem koli trenutku, tudi če nima nobenega utemeljenega razloga za to.
- 19 Curtea de Apel Cluj (pritožbeno sodišče v Cluju) v obravnavani zadevi odloča kot pritožbeno sodišče, odločba, ki jo bo izdalo, pa bo dokončna.

DELOVNI DOKUMENT